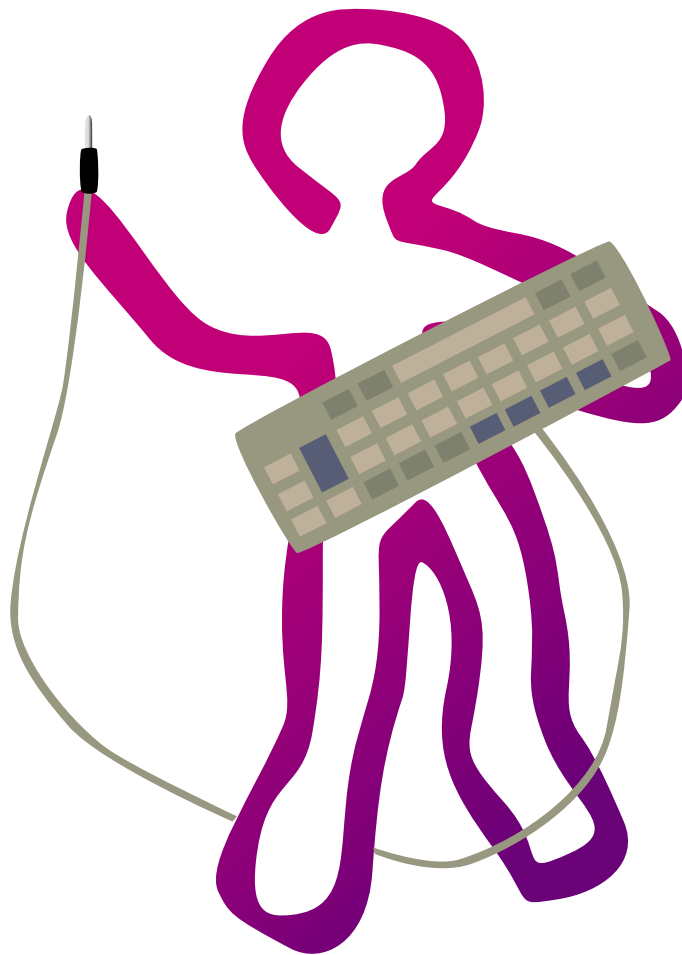

BLANKKI

4:2006

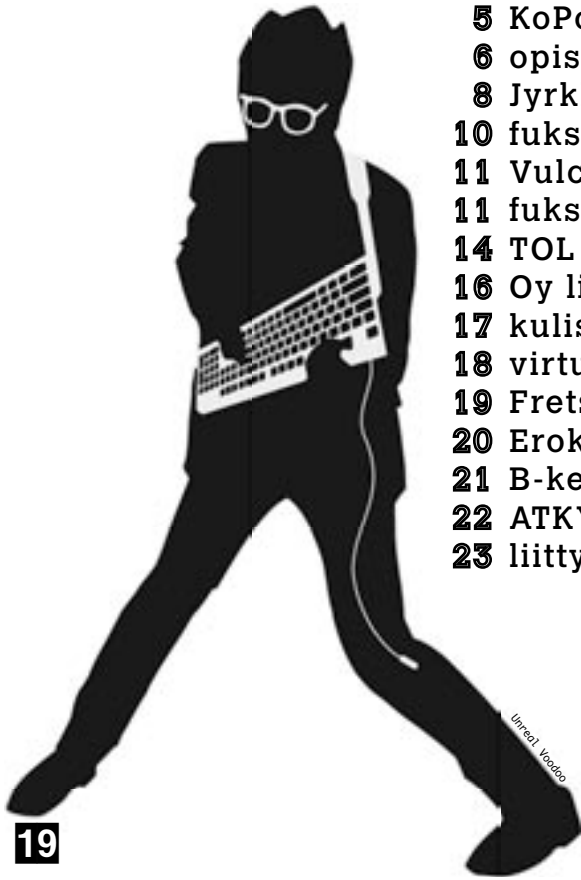

SYTYKKEEKSI

syysBLANKKI

4:2006

- 3 pääkirjoitus
- 4 pj:n terveiset
- 5 KoPo-kuulumisia
- 6 opiskelunvälttelyvinkkejä
- 8 Jyrkkäkoski 2006
- 10 fuksisauna
- 11 Vulcaniafiilistelyä
- 11 fuksisuunnistus 2006
- 14 TOL tutuksi 8
- 16 Oy liikunta ab
- 17 kulissien takaa
- 18 virtuaalilanitusta
- 19 Frets on Fire
- 20 Eroksen vinkit
- 21 B-kela
- 22 ATKYTP
- 23 liittymislomake

« « « « « « « « «
BLANKON
UUSIA HAA
LARIMERK
KEJÄ! 100
PUTTOSTA
TULEE!
« « « « « « « « «

Julkaisija: Blanko ry
<http://www.blanko.fi>
Paino: Oulun yliopistopaino
Painos: 275 kpl
E-mail: blankki-tiimi@blanko.fi

Lehteä tekemässä olivat:

Antti Ahola, Sari Alaluusua, Miikka Ansamaa, Lauri Borén(kuvittaja), Eros de la Gomorra, Aapo Herrala(onnea!), Paula Jaakola, Henri Kauppi, Anna Keskitalo(taittäjä, kuvittaja), Eino Keskitalo(päätoimittaja), Heli Kuosmanen(onnea!), Juhani Lehtonen, Maija Lotvonen, Juho Myllylahti, Anna Nikkilä, Ari Ojanperä, Tommi Portti, Jyrki Puttonen, Markku Pylkkö, Hanna Säynäjäkangas, Markku Väisänen sekä haastatellut. Kiitos! Puhumattakaan niistä, jotka jäivät mainitsematta! Kiitos!

Blankki on puolueeton ja riippumaton opiskelija-ainejärjestölehti. Blankki ilmestyy säännöllisen satunnaisesti. Lehti ei vastaa tilaamattoman materiaalin säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Julkaisemamme artikkelit, ohjeet ja vinkit on tarkastettu huolella, mutta emme kuitenkaan takaa niiden virheettömyyttä emmekä vastaa esiintyneistä virheistä tai ohjeiden ja vinkkien noudattamisesta syntyneistä seuraamuksista. Kirjoituksia ja kuvia saa lainata lehdestä vain toimituksen kirjallisella luvalla. Tarjottu tai tilattu aineisto hyväksytään julkaistavaksi sillä ehdolla, että sitä saa korvauksetta edelleen käyttää lehden www-sivustolla sekä lehden tai sen yksittäisen osan uudelleenjulkaisun tai muun käytön yhteydessä toteutus- ja jakelutavasta riippumatta. Toimitus säilyttää pyytämättä lähetettyjä kirjoituksia ja kuvia kuukauden, ellei hukkaa niitä jo ennen aikamäärän täyttymistä.

huzzah.

Tämän historiallisen SyysBlankin pääkirjoituksessa haluaisin lainata hyvää ystävääni HP LaserJet II:sta. Harjoitimme kommunikaatiota erään kurssin tiimoilta ja tässä muutamia hänen mietteitään:

hadn't made any progress. It was this person that I had to use to convey the message of the HP LaserJet II.

application in mind. R.W. Verzier, 1980. pp6 \bp0pp

244 G.C. O'Connor, R.W. Verzier, 1980. pp6 \bp0pp

242 G.C. O'Connor, R.W. Verzier, 1980. pp6 \bp0pp

Eiköhän tämä tiivistänyt hienosti, missä mennään.

Hyvää syksyä!

t. Eino

Liekehtikää!

Syksy, fuksit, kurjat säät ja nyt ensimmäistä kertaa SyysBlankki ovat saapuneet. Hyvältä näistä vaikuttavat fuksivuosikerta ja syksy ainakin tapahtumapaljouden ja osanoton osalta. Oletettavasti myös SyysBlankki. (damn right! -toim.huom.)

Tätä kirjoittaessani seuraavaan tapahtumaan Syysexcursioon on aikaa viikko. Kaiken säätämisen ja järjestelyiden lukkoon lyömisessä olleiden ongelmien jälkeen oli iloa jälleen seurata ilmoittautumista: paikat täyttyivät alle kymmenessä minuutissa! Kajaanilaisiakin yritettiin huomioida parhaamme mukaan 10 hengen kajaanilaiskiintiöllä, mutta sitä hyödynsi tasan yksi osallistuja. Surullista.

Tulossa syksyn mittaan on luvassa vielä muun muassa Blankon ja Sigman yhteiset sitsit, joilla vietetään yhteenlasketusti 80-vuotisjuhlia ja valmistellaan blankolaisia ennakoivasti vuoden 2008 35-vuotisjuhlia varten. Lokakuun lopulla pelaillaan perinteiseen tapaan krockettia, jota läsnäolollaan kunnioittaa myös iki-ihana spörde ja sitten onkin marraskuun alku ja syksyn The Tapahtuman eli ATK-yhteistoimintapäivien, ATK-YTP:n, aika! Luvassa osallistujia tähän it-alojen opiskelijaseminaari- ja nestetankkaustapahtumaan on satoja ympäri Suomen. Niitä blankolaisia, joita tapahtumassa ei nähdä, lupaan henkilökohtaisesti ”lyödä Assyillä turpaan!”

ATK-YTP ja samaan aikaan järjestettävä alan ammattilaisten BIT-päivät (täksi vuodeksi yhdistyneet Blanko- ja IT-päivät), haalariprojekti ja Blanko-Sigma-sitsit ovat koetelleet ja koettelevat rajoja aktiivisten fuksien ja muiden avustajien kalastelussa. Tähän mennessä vapaaehtoisia on löytynyt, mistä on syytä olla hyvillään. Toivottavasti intoa riittää myös pidemmälle. Syksy tuo tullessaan jälleen myös vaalikokouksen, eli syyskokouksen, jossa valitaan seuraavan vuoden toimijat. Sitä ennen luonnollisesti tunnustellaan halukkuuksia eri paikoille Kähmintäsaunassa. Toivon näkeväni molemmissa paljon uusia innokkaita aktiiveja ja voivani Joulublackin palstallani huokaista helppotuneena todeten, että tulevaisuuskin on turvattu.

Hyvää syksyä tapahtumien ja hauskanpidon merkeissä! Tunnustelkaa sisäistä paloanne!

Terveisin,

Aapo Herrala, sun PJ:s

Syksyn teemana OPISKELIJAPALAUTE

Taisin keväällä kertoilla, että TOL:n opetuksen laatujärjestelmää on hyvässä yhteisymmärryksessä kehitelty pitkin alkuvuotta. Siinä työssä on käytetty kuuliaisesti yliopistomme Opetuksen kehittämisyksikön (OKY) ohjeistusta, joka painottaa opiskelijapalautteen merkitystä. Joka kurssilta tulee ohjeen mukaan kerätä palautetta ja tämän palautteen vaikutuksista kurssin ja opetuksen kehittämiseen tulee antaa palautetta opiskelijoille mm. kerran lukukaudessa järjestettävien palautepäivien välityksellä.

No, huomaat heti, ettei tällaista opetuksen laatujärjestelmää laitoksellamme ole. Sellaista koetetaan kuitenkin ihan vakavalla mielellä kehittää. Keväällä testasimme Internet ja tietoverkot -kurssilla WebOodiin kiinteästi kytkeytyvää PalauteOodi-sovellusta. Sen avulla peräti 13 % liki 250:sta kurssin tenttiin ilmoittautuneesta antoi palautetta kurssin järjestelyistä. Kun PalauteOodin yhtenä piirteenä on aktiivinen muistuttelu sähköpostitse, jos tenttiin ilmoittautunut ei ole palautekyselyyn vastannut, ei tuota prosenttilukua voi pitää mairittelevana.

Heräkin kysymys, miten voisimme nostaa aktiivisuutta palautteen keruussa. No, kaipa ensimmäinen toimi laitoksen puolella on järjestää kurssikohtaisen palautteen keruu sekä sen vaikutuksista nopeasti ja selkeästi palaute takaisin opiskelijoiden suuntaan esim. kunkin kurssin WWW-sivuille. Samoin ammoin viime vuosituhanella järjestetyt palautepäivät tulee saada taas opetusohjelmaan. Ne on merkittävä jo lukujärjestykseen ja niiden aikana muuta opetustoimintaa ei tule järjestettävän.

Pitäisi myös pohtia, kuinka paljon Blanko ottaisi vastuuta opiskelijapalautteen keruusta, käsittelystä ja palauteraportoinnista. Keväällä järjestetyssä palautepäivässä asia oli yksinomaan Blankon junailema. Laitoksella on kuitenkin vastuunsa asian järjestämisessä, toisaalta ei varmaankaan suurta intoa homman hoitamiseen.

PalauteOodin käyttökokemukset ITV-kurssilla olivat kahtalaiset: toisaalta palautteen kerääminen oli vaivatonta, mutta sanallisen palautteen saaminen laajempaan levitykseen, esim. kurssin WWW-sivuille tai edes OpKe:n käyttöön on vaikeaa.

Toinen selkeä puute on, että kurssin aikana – tällä hetkellä vain kurssin tenttiin ilmoittautuneilta – voidaan palautetta kerätä ainoastaan kerran. Tilannetta edes vähän helpottaisi, jos kurssille ilmoittautuminen siirrettäisiin keskitetysti WebOodiin. Tähän opiskelijoiden puolesta ei ymmärtääkseni ole esteitä, päinvastoin se selventäisi kertaheitolla tällä hetkellä kirjavaa ja epäselvää ilmoittautumiskäytäntöä laitoksellamme. Meille opiskelijoillehan WebOodi on tuttu opiskelujemme seuranta-työkalu. Henkilökunnalla sen sijaan tuntuu olevan ennakkoluuloja WebOodin käyttöä kohtaan.

Nyt A-periodin aikana testaamme edelleen PalauteOodin toimintaa. Testiin on valittu puolenkymmentä kurssia, yksi kullakin suuntautumisvaihtoehdolta. Annan palautetta kokeilun edistymisestä vuoden lopulla ainakin kopo-vastaavan sivustolla osoitteessa www.blanko.fi/opiskelu. Ko. sivulta löytyy myös linkki OpiskeluWikiin, jossa voit antaa omalla nimelläsi tai nimimerkillä avointa ja kaikille näkyvää palautetta opetusjärjestelyistä. Käytäpä aktiivisesti hyväksesi ja pistäydy usein sivustolla, joko palautetta antaen tai ainakin siihen tutustuen.

Intoa ja kriittistä mutta avoimen aktiivista asennetta syksyn opiskeluun toivottaen,

Markku Pylkkö
kopo-vastaava@blanko.fi

10 tapaa välttää opiskelua

— tehoa myös graduun

Hanna Säynäjäkangas

1. Suunnittele opintojasi

Tulosta lukujärjestyksiä, hanki alleviivaustusseja, ympyröi, korjaa, suttaa. Kohta sinulla on vaaksan korkuinen pino sotkuisia pape-reita. Kuvittelet suunnitelleesi opintojasi, ja kuvittelet noudattavasi suunnitelmiasi. Olet tyytyväinen saatuasi aikaan niin paljon, että oikeastaan voisitkin ottaa rennommin lopun lukukauden ajan.

2. Surffaa netissä

Arvoisa blankolainen, tätä tuskin tarvii sinulle selittää?

3. Hanki uusi harrastus

Tuntuuko sinusta että elämässäsi on uuden harrastuksen mentävä aukko? Ei kerrassaan mitään järkevää tekemistä? Mikäli opiskeluun liittyvä kirjapino odottaa lukijaansa, kansan-tanssikurssi, pitsinnypläys, ruohonleikkurin koneremontti ja keramiikkakerho alkavat vai-kuttaa sangen houkuttelevilta keinoilta tuhota ylimääräistä aikaa.

4. Siivoa

Moni valmistunut muistelee kaiholla niitä aikoja, kun koti loisti puhtauttaan. Jostain syystä tuntuu helpommalta orga-nisoida mittava kevätsiivous juuri suurta tenttiä edeltävänä päivänä, kuin samaisen tentin jälkeen. Muistathan pestä katon ja jynssätä kylpyhuoneen laattojen saumat hammas-harjalla.

5. Urheile

Mikäpä olisikaan tärkeämpää kuin terveydestä ja kunnosta huolehtimi-nen. Ehkä juuri tänään olisi aika aloittaa peruskuntokausi, ja mikäpä sen tehokkaampi aloitus kuin kunnan rääkki salilla reippaan lenkin jälkeen. Älä mieti etukäteen sitä, miten kaaduit viimeksi kotiuduttuasi sängyllesi loppuillaksi voivottelemaan särkeviä lihaksiasi, koska liikunnalla on piris-tävä vaikutus – ja saattaahan olla, että tällä kertaa osaat aloittaa rauhalli-semmin, ja saat hikisistä verkkareista uutta puhtia opiskeluusi.

6. Koukutu tv-sarjaan

Kaikki katsovat sarjoja tölsöstä, mutta aivottoman tuijottamisen ammattilaiset hankkivat sarjoja näppärästi tuotantokausittain ja jumivat ruudun ääreen tauotta parhaimmillaan päiväkausiksi. "Mä katon vielä kaikki Stargåten tuotantokaudet ja sit väsään sen gradun. Varmasti."

7. Lue romskuja

Jos löydät joskus sattumalta aukon yleisivistyksestäsi, herää väistämättä tärkeä kysymys: Ovatko maailmankirjallisuuden klassikot lukematta? Hae kirjastosta aluksi vaikkapa muutama sivistävä teos. Esimerkiksi Lewis Carroll, Agatha Christie, Charles Dickens, F. M. Dostojevski, Alexandre Dumas, J. W. Goethe, J. & W. Grimm, Ernest Hemingway, James Joyce, Franz Kafka, Henry Miller, A. A. Milne, Molière, Lucy M. Montgomery, J. D. Salinger, William Shakespeare, J. R. R. Tolkien, Leo Tolstoi, Anton Tšehov ja Mark Twain voivat auttaa sinut alkuun urakassasi...

8. Rentoudu

Jos kaikesta (tärkeämmästä) huolimatta saat aikaiseksi vaikkapa muutamana rivin harkkatyöstäsi tyhjää ruutua piristämään, voit palkita itsesi ruhtinaallisesti tästä onnistuneesta opiskeluhetkestä. Ota tirsat, mene elokuviin, käy mummolla tankkaamassa opiskelijabudjetin ja uusavuttoman kyvyt ylittäviä herkkuja tai painu vaikkapa saunaan mietiskelemään. Muista varoa yllirasittamasta tärkeitä aivojasi liiallisilla opiskeluseisioilla, jotta vältät opiskelijoiden keskuudessa räjähdysmäisesti lisääntyneet masennukset ja loppuunpalamiset.

9. Hoida ihmissuhteitasi

Onko sinulla essee kirjoitettavana ja vain yksi ilta aikaa? Suosittelemme lämpimästi kaivamaan mielen sopukoista kaikki kaunat joita voi soveltaa riitaa kylväessä. Onko hammastahnatuubia puristeltu kovakouraisesti? Lojuvatko sukat väärällä lattialla? Ärsyttääkö kuorsaaminen, maiskuttaminen, tuijottaminen tai hengittäminen? Mieti rauhassa, keksit kyllä syyn aloittaa hienovaraisen keskustelun.

10. Kirjoita juttu Blankkiin

Jos mikään edellä luetelluista keinoista ei millään ota onnistuakseen, voithan aina ideoida täysin turhan tekstinpätkän ja laittaa sen Blankin laiskan toimituksen avuksi osoitteeseen: blankki-tiimi@blanko.fi

Mitä saat kun tunget n kappaletta kesälomaansa viettäviä blankolaisia parhaat päivänsä nähneeseen, erittäin tunkkaiseen minibussiin, kuskaat ne keskelle metsää ja annat niille vapaat kädet alkoholin käytön suhteen? Ruumiita? Verta, kauhua ja suolenpätkiä? Kyseessä on tietenkin:

JYRKKÄ 10/2006

Fiilistelyä kyseenalaisen massiivisella leirinuotiolla, ahtaassa saunassa, kaasunkatkuisessa mökissä, hämyisessä discossa ja parhaimmillaan korvia särkevällä volyyymilla soittavien bändien edessä (polvillaan, jep). Minä selviän siitä selvinpäin. Moni muu ei.

Perjantai-iltapäivänä nämä luolaihminen tasolle taantuneet ihmisentekleet päästetään jakaantumaan mökkiseurueiksi. Kauptunkkilaistuneen akateemisen intellektuellin mieli ei ihan heti alennu ymmärtämään mikä on noiden pienten kopperoiden käyttötarkoitus. Ihmisiä istuu maassa, portailla ja jopa kaiteilakin. Tämä tuntuu riittävän kaikille: tunnelma on iloinen ja humalatile nousujohteinen.

Virallisen ohjelman päästessä alkamaan joskus illemmalla on joukko jo tukevahkosti humaltunut, kuka missäkin. Ensimmäisenä esiintyvää yhtyettä, joka tietävästi tottelee nimeä Dawn-cast, ei ole kuulemassa niin suurta joukkoa kuin olisi mökkialueen väestä voinut päätellä. Metsä on vaatinut osansa. Näen miehekseni joka toisen Oulusta matkaan lähteneen nyt juoksentelevan syntymäpuvussaan pitkin Pudasjärven metsiä kuivia kukkasia hiuksissaan. Karistan mielikuvan nopeasti päästäni sen aiheuttaessa puistatuksia ja vilunväristyksiä.

Vähän myöhemmin löydän kuitenkin näiden mielikuvieni ruumiillistuman saunalta ahtautuneena tiiviisti lauteille seuraamaan Mikuelin mielenkiintoista, taiteellista ja jopa hieman

hintahtavaa löylynheittoshowta. Aivotoimintani himoitsee turuttavaa viina-annosta, mutta hillitsen sen pulahtamalla Kivarinjoen yllättävän lämpimään veteen.

Saunan jälkeen festarialueella soittaa lähinnä Metallica-cove-reita Tietokonecca-niminen laulu- ja soitinorkesteri. Seuraan musisointia rakennuksen ulkopuolelta ahtaen suuhuni nuotilla mustaksi kärvennettyä makkaraa. Bändi tuntuu mekkalasta päätellen osaavan ottaa yleisönsä joka asennossa. Ihmisten jutut muuttuvat pikkuhiljaa täysin päättömiksi, joten vetäydyn hyvissä ajoin tuhisemaan sänkyyni.

Lauantaiaamu valkenee liian aikaisin. Aurinko paistaa möllöttää niin kuin viimeistä päivää, ilma on leppoisan raikas ja vessarakennukselle levottoman pitkä matka. Viereisen mökin pihalta löytyy yksi eksynyt sankari nukkumasta pois edellisen illan jälkeä. Elon merkkejä näen vain yhden mökin portailla. Pari tuntia harhailtuani ja välillä mökin elämäkin tunkkaisempaa ilmaa nuuhkittuani löydän ensimmäiset juopot pihalta. Iloinen kööri päättää nestemäisen aamiaisensa lomassa toteuttaa suuren excursion The Pudiksen keskustaan. Lähdän seikkailumielellä mukaan; Pudasjärvi kuulostaa jännittävältä paikalta.

Pudasjärvellä ei olekaan mitään! Syömme Hesburgerissa ällöhyvät pehmikset ja teemme rundingin keskustan ainoalla kadul-

la. Suunnan hakemisen ja mystisen jäätelöbaarin ohittamisen jälkeen Mutjake löytää aavekaupungista kadonneen Jormansa, hivelee sitä hellästi käsissään ja nostaa sen huulilleen nauttiakseen sen virvoittavasta nektarista. Pyrimme pakoon, takaisin metsään niin nopeasti kuin mahdollista.

Iltaa odotellessa ilmestyvät karaokelaitteet grillikatokselle. Päivä lähtee toki lopullisesti käyntiin vasta Aikuisella naisella. En ole varmaan ainut jolla soi reissun jälkeen kolme viikkoa päässä Vanha holvikirkko. Nixan äänestä kuultaa katkeruus tätä suurta holvikirkkovyörymää jälkeensä muistellessa, mutta lohdutukseksi voitane sanoa, että ainahan niitä kaikkia suuria ja mahtavia performansseja pyritään imitoimaan. Tällä kertaa kyse on enemmänkin karateokesta – laulujen brutaalista pahoinpitelystä tarkkaan harkituin keinoin. En kestä enää. Avaan siideripullon.

Hämärän hiipiessä on kenenkään turhaa yrittää suojella viat tomuuttaan. Sen menettävät vähintäänkin kaikki, jotka osallistuvat mystiseen Lippiksen lahjakeräykseen. Kuten mihinkään muihinkaan Blankon reissuilla tapahtuviin asioihin ei tähänkään tapaukseen liity mitään perverssiä tai muuten kieroutunutta... (as if!) Lahjana toimiva MrJones olisikin varmasti jokaisen ikääntyvän nörtin päiväuni.

Illan ensimmäinen bändi, Skyfix, onnistuu sävyyttämään ainakin minua. Jotakin yrittää tunkea holvikirkon paikalle alitajun-

taan jumputtamaan, mutta se unohtuu nopeasti. Illan mittaan saunotaan, grillataan ja nautitaan kanssaihmisistä perinteisin menoin. Tunnelma on rento ja mukava, ihan kuin kaikilla todella olisi kivaa! (Oliko tästä jotain epäilystä?)

Kivaa tuntuu olevan myös kun illan kohokohta lähestyy. Edellinen bändi on kokenut identiteettikriisin jossain vaiheessa ehtooota ja ilmestyy nyt muotoaan muuttaneena lavalle ah niin ihanana Axes Denied –kokoonpanona. Vielä seuraavana päivänä paluumatkalla minibussissa torkahdellessani kierrätän tunnelmakuvaan päässäni, ja varmasti suurimman osan loppuelämästäni tulen muistamaan (toisin kuin suurin osa porukasta, joka sumensi muistonsa erinäisillä substansseilla!) miten lattia tärisi ja pomppi, musiikki raikasi, ihmismassa velloi ja värisi ja savu leijaili vanhassa, puisessa kopperossa, jossa koiperhoset nauttivat kanssamme Bubble Bobblen legendaarisista sävelistä!

teksti ja kuvat: Heli Kuosmanen

vuoden kuumiin tapahtumiin

Ensimmäisellä luennolla me pienet fuksit saimme elintärkeitä ohjeita yliopistoelämässä selviämiseen. Eräs näistä neuvoista oli se, että itseään ei pitäisi missään nimessä rasittaa liikaa. Välillä pitäisi suoda itselleen lepoa ja rentoutusta. Saimme myös tietää, että liiallinen rasitus voisi pahimmillaan edesauttaa niin sanotun bipolaarisen mielialahäiriön muodostumista.

Suhtauduin kyseiseen varoitukseen sen vaatimalla vakavuudella ja päätin, ettei näin kävisi ainakaan minulle. Vielä kun luennoitsija mainitsi itsensä palkitsemisen tärkeyden hyvänä porkkanana opintojen läpi viemiseen, päätin korjata ensimmäisen varsinaisen opiskelupäivän aiheuttaman rasitustilan. Tähän paras lääke oli tietenkin fuksisauna, joka lämmitti niin mieltä kuin ruumistakin. Balsamia haavoille, kaunista vertauskuvaa käyttäkseni.

Harvoissa bileissä näin sekalaiseen seurakuntaan kuin fuksisaunassa olen ennen törmännytään. Tämä ei tosin ollut suinkaan huono puoli. Rikkaus ennemminkin.

Täytyy kyllä myöntää, että bileiden järjestäjät osasivat asiansa. Kulinaristeille oli monenlaista naposteltavaa suomalaisesta makeaan. Ja kun jano yllätti sai kupongilla noutaa itselleen useita viileitä janonsammuttajia ohrapirtelöstä siideriin. Ei pidä myöskään unohtaa toisenlaisia nautintoja kuten silmänilo, jota tapahtumassa riitti yltäkylläisesti. Sitten jos syksyn pimeys ja viiveys sattui salakavalasti yllättämään, lämpöä piti yllä yksi naistensauna ja sen lisäksi kaikille yhteinen sekasauna.

Iltaan oli lisätty myös ripaus haasteellisuutta. Tästä huolehti pienryhmille suunnattu 'kokoa näppis'- kilpailu. Jopa vannoutuneimpien nörttien riveissä kohostiin, kun piti muistaa tuo näppäinten maaginen järjestys. -Kyllä mä ne muistan ainakin näppituntumalta, kehaisi yksi neropatti.

Illan aikana keskusteluja sikisi aiheesta kuin aiheesta. Monet innostuivat yllättäen puhumaan virtuaalimaailmoista ja usein ihmiset tunnistivatkin toisensa lähinnä irc-nickkien perusteella.

Keskusteluissa esiin nousi myös arjen pienet murheet rahaongelmista kouluongelmiin. Mietittiin esimerkiksi sitä, tulisiko opintorahalla ostaa jääkaappi täyteen ruokaa vai maksaa laskut. Yleistä kauhua herätti myös tenteistä selviytyminen ja kysymykseksi nousi muun muassa se klassinen seikka ratkaiseeko tentissä laatu vai määrä. Illan paras lohkaisu tiedon omaksumisesta oli kuitenkin se, että vaikka tieto lisää tuskaa, tuska lisää nautintoa ;)

Fuksisauna oli kokonaisuudessaan toivoa antava ja taatusti yksi vuoden kuumimmista tapahtumista. Oli lohdullista kuulla, että en ollut yksin näiden pienen fuksipulleron ajatusten kanssa. Näillä eväin on hyvä aloittaa pitkä ja kivinen akateeminen taival.

Maija Lotvonen

Juhami Lehtonen

Vulcanalia tuli oli ja tapahtui. Joskus herran vuonna 2006. Bileissä oli Happy Hour 17-19. Oli hauskaa, vaikei happy houria vietettykään. Pressu oli ystävää. Olutkin maistui. Lippu liehui. Oli sääkin hyvä. Kyllä siellä jotkut bänditkin soittivat.

Oli ihmisiä. Oli haalareita. Oli jopa järjestysmiehiä. Pieniä nalleja ei näkynyt. Eikä elefantteja. Ellei sitten viina. Mutta ei henkilökohtaisesti. Tuli puhuttua ja aiheutettua pahennusta. Kebabin kautta kotiin. Kettu kuittaa.

JUHO MYLLYLÄHTI

the Ultimate

OSTOSLISTA
 7 SUOMIVIINALEKAA
 10 SIPUKKAA
 OLUTTA
 LANDRINGIT
 4 PSS KAPSAKOITA SÄMPYLÖITÄ
 MARGARIINIT SUN MUUT
 LEIVÄNPÄÄLLISET
 + MUUT SALAISET
 SELVIYTYMISEEN VA
 AINESOSAT

FUKSISUUNNISTUS'06

teksti: Paula Jaakola, Henri Kauppi, Ari Ojanperä kuvat: Tommi Portti, Miikka Ansamaa

▶ KUINKA KAIKKI ALKOIKAAN...

Kummallisen laitoksemme sisällä opiskelevat kaksi häiriömielistä fuskipalleroa - siis itse kirjoittajat Paula "Toimitusjohtaja" Jaakola sekä Ari "the Presidentti" Ojanperä, olivat saaneet korviinsa tiedon suuresta ja mahtavasta kisasta, Fuksisuunnistuksesta. Kisan ideaa sen kummemmin ajattelematta kaksikko koki ällistytävän hienon flow-kokemuksen, jonka seurauksesta nämä alkoivat suurella vimmallalla miettiä ketä värvätä tulevaan voittajajoukkueeseen.

Vaikeiden, mutta silti niin ihanan herkkien hetkien jälkeen olimme vähitellen koonneet loistavan All Star joukkueen. Nimeksi tuli demokraattisesti kolmen hengen päätöksellä TSAEC, The Slightly Alcoholic Emergency Crew. Nimestä kiitokset Slougi:lle, joukkueen nimi ja kinkkuvastaavalle. Jokainen jäsen oli valittu hellän huolellisesti suurta ammattitaitoa vaatimatta, kunnes tiedettiin, että he ovat juuri ne 7+n henkilöä, joille voitto tulee kalahtamaan.

Joukkue piti sisällään 7 (seitsemän) legendaarista miestä, 2 (kaksi) jumalattarien veroista naista sekä 1(yhden) hellyttävällä homoeroottishuumorilla säväytetyn sepaluks.. siis Piudin. Lisäksi paikallistukihenkilöinä toimiskeli vapaaehtoisjärjestötyyliin muutama Blancho Oy:n jäsen halukkaana auttamaan apuatarvitsevia fukseja.

Urhea joukkueemme kasaantui miettimään voiton avaimia eräänä enemmän tai vähemmän krapulaisena sunnuntai-iltapäivänä maan mainioon ahtoravintolaan, Golden Raxiin. Sen suuremmin ideoita pakottamatta mättämisen ohessa keksittiin tiimipaitojen tunnukset ym. sekalaista häröilyä. Ircin ja mainitsemattoman viestimisohjelman (eihän kukaan käytä Messengeriä, eihän?!) avulla keksimme loput henkilökohtaiset pelinumerot/kuviot (TISSIT!). Tiedossa oli unohtumaton ja viinanhuuruinen seikkailu.

Suuren koitoksen lähestyessä yhä lähemmäs (liian lähelle?!1) toisiaan tiivistynyt porukkamme alkoi tehdä tarvittavia valmisteluja voittoa varten. Kaupassa käynti vaati lähes koko urhean joukkioimme panostuksen, sekä heidän henkensä. Täyteen valmiuteen viritetyt kehot kantoivat sitkeällä sisulla kaikki tarvikkeet joukkueenjohtajan luodottamaan H-hetkeä.

▶ TISSIEN KOITOS

Seuraavana päivänä koitti suuri H-hetki. Valmistautuminen alkoi juuri niin kuin jokaisella voittajajoukkueella, sekavasti ja lievästi humalassa. Aluksi joukkue vaikutti olevan liiankin nössö, mutta joukkueenjohtajan (Cokis) tarjoamat snapsit olivat solmut aukaiseva tekijä. Alkuas-kartelun (ja ympäripyöreän sekoilun) jälkeen oli aika siirtyä kohti yliopistoa. Ensimmäinen rasti oli tutussa paikassa: vihreillä naulakoilla. Rastin aiheena oli tunnistaa eri tiedekuntien haalarit. Tehtävä oli sinänsä helppo, mutta joukkueen sisäinen kemia ei ollut vielä saavuttanut huippuaan, toisin sanoen, alkoholitaso oli nollassa. Tyttöjen hienon "panostuksen" ansiosta saimme kuitenkin yhdeksän ja puoli pistettä. Tietämättöminä tulevista vaaroista syöksyimme eteenpäin...

Seuraavaksi piti mitata strategisia mittoja. Toisin sanoen, joukkueen presidentin nännien väli on n. 3,5 olut-tölkin väliä. Kymmenen pistettä oli tiukassa, mutta tilanteen pe-

lasti mitattavan henkilön "mahtavan" lihaksikas vartalo. Tässä vaiheessa joukkueen kemia alkoi hioutua yhteen. Kolmannella rastilla tehtäväksi osoittautui kivien tunnustaminen. Joukkueessa ei ollut ketään kivien asiantuntijaa, joten turvauduimme kuningas alkoholin magiaan. Pienen arvailun (ja lahjonnan!) jälkeen saimme kivet oikeille paikoilleen ja pisteet kotiin. Seuraavana siirryimme pienen tankkauksen jälkeen kuuluisalle musiikkirastille. Seurasimme silmä kovana muiden joukkueiden työskentelemistä ja nauroimme kovaan ääneen. Päätimme yhdessä, että tältä rastilta otetaan täydet ja niin siinä kävikin. Tähän paikkaan pitää mainita, että joukkueen tytöt (Cokis ja Elenyatar) pelasivat rastilta täydet pisteet kotiin. Tyttöjen huikea panostus (vaatteet pois!) tuli olemaan yksi voiton kulmakivistä.

Viidennelle rastille saavuttueamme käteemme lyötiin triivia, joka ei huippuälykkäälle joukkueellemme tuottanut ongelmia. Rastin toisella puolikkaalla tehtävänä oli täyttää maassa olevat koeputket vedellä juomapulloa apuna käyttäen noin kolme metrin päästä. Seurattuamme hetken muiden joukkueiden räpellystä ja kiroilua koeputkien ja juomapullojen kanssa, saimme kuningasidean: paidat pois ja Edgar töihin (tässä vaiheessa kerrottakoon että Edgar on se komia n. 3,5 metriä pitkä adonis TOL:lla). Edgar "ojensi" putket täyteen ja täydet pisteet himaan. Tässä vaiheessa kisaa alkoholitaso oli jo normalisoitunut sille kuuluisalle "opiskelijanperuskänniränni" -tasolle ja vaikka saimmekin vanhemmilta tieteenharjoittajilta paljon hyviä neuvoja rastien suorittamiseen, oli huuma niin korkealla, että voittoa ei voinut välttää millään (Se oli kuin katujyrä, joka ajaa pahaa-aavistamattoman oravan yli... pimeällä!)

Seuraava etappi matkallamme voittoon oli kielikeskusken rasti, jonka olimme jättäneet viimeiseksi yliopiston rasteista. Saman oli tehnyt ilmeisesti myös melko moni muu joukkue, koska kyseiselle rastille jouduimme jonottamaan noin puolisen tuntia. Tämä ei kuitenkaan lannistanut tulevia voittajia, vaan myös tämä aika osattiin käyttää tehokkaasti tankkaamiseen. Itse rastilla aiheena oli järjestää päällä olevista vaatekappaleista maailmankartta vaatteiden valmistusmaiden mukaan. Joukkueemme huikean yhteishengen ansiosta kartasta tuli lähes täydellinen ja rastin lopussa käytävällä vaeltelikin jälleen lähes alastomia vartaloita. Täydellinen suoritus jälleen, sekä maittavat sämpylät ja janojuomat tekivät tehtävänsä, ja matka jatkui 10 pistettä rikkaampana.

▶ TOUR DE FRANCE

Yliopistolla käytyjen kuuden rastin jälkeen matkamme jatkui kohti kaupunkia, jossa loput neljä rastia sijaittivat. Matkaan olimme varautuneet riittävän nesteytyksen ja sämpylöiden lisäksi polkupyörillä. Siirtymä pimenevässä syysillassa oli kuin olisi katsonut kuolemaa silmästä silmään Cokiksen johtaessa pyörämarssiamme. Toisin sanoen joukkueenjohtaja piiskasi raivoisasti joukkueen ennätysvauhtia kaupunkiin (aika oli varmaan jotain 3,5 minuuttia!!!). Alppilan teekkarirastin ohitettuaamme saavuisimme Linnansaareen, jossa oli oman kiltamme Blankon rasti. Aiheena oli lepyttää jumalia, ja välineenä näyttö sekä näppäimistö. Kaikille (tai kenellekään) ei ensin valjennut mikä rastin idea oli, mutta hetken asiaa punnitettuaamme päätimme taas vähentää vaatetusta. Ja se toimi. Rastin pitäjät ihastuivat tähän humalaiseen ja karvattoon porukkaan, joka luontoa rakastaen antoi kaikkensa

ilman sen suurempia estoja. Jumaloiden lepyttyä ja tissien vilahdeltua saldona jälleen kymmenen pistettä ja Traktori puski kohti seuraavaa rastia.

Seuraava rasti sijaitsi myös Linnansaassa, lähes edellisen rastin vieressä. Rastin aiheena oli mitata rinteessä oleva lauta. Mittavälineenä käytimme aina niin käytännöllisiä tissejä. Mittausoperaation toteutti kolme ihmistä, joten lopputiimillä oli loistavasti aikaa hoitaa lahjomispuoli kuntoon loppujen rastinpitäjien kanssa (juo nyt saata!!!). Laudan mitaksi muodostui 18,1 tissiparinväliä. Lahjuksien ja pornografian osuessa myös kohdilleen saaliina jälleen täydet pisteet.

Uskomattoman fiiloksen saattamana joukkue siirtyi eteenpäin voiton tiellä (pyörällä on mukava ajaa pimeässä!). Biologian rastilla odottikin sitten aivan jotain muuta. Kuin olisi ollut armeijan leivissä. Topakka täti käskytti joukkueen riviin ja kaikille kävi selväksi, että tällä rastilla ei tyttöjen tissit paljon paina. Aiheena oli näytellä Panosotkan evoluutio alusta loppuun (allekirjoittaneille jäi vähän epäselväksi, oliko kyseessä oikea eläin vai vain biologin mielentuotetta??). Tyttöjen hoitaessa lahjontapuolen, joukkueen puolialastomat miehet ottivat härkää niin sanotusti sarvesta ja antoivat täydellisen esityksen Panosotkasta.

▶ VIIMEINEN PINNISTYS

Oli alkanut taistelu aikaa vastaan. Joukkue oli nautiskellut ylivoimastaan ylimääräisellä kikkailulla ja näppäilyllä, joka oli kostautua lopussa. Viimeiselle, eli Sigman rastille, saimme hyvän sisäpiiritiedon viime vuoden voittajalta. Onneksi mukanamme oli muutakin kuin sitä ainaista viunaa (sitä saa aina juoda!!!). Rastilla oli nimittäin selväpäisiäkin henkilöitä (tai miksi niitä ihmisiä pitääkin sanoa?), joille kelpasi kuuma kaakao ja tee. Rastin aihe on edelleen muistinsyövereissä ja syvällä. Sen muistamme, että täydet tuli. Suunnistus oli saavuttanut grande finalensa ja aloimme hyvillä mielin valmistautua voitonjuhliin.

Jatkot olivatkin sitten Onnelan hämyisissä nurkissa kaikkien opiskelijaelukoiden seassa. Kaikesta huolimatta täydellinen ilta meinasi saada ikävän lopun, kun toinen joukkue julistettiin voittajaksi. Hetken pisteiden ynnäilyn ja punomisen jälkeen nykäisimme tuloksen julistajaa parrasta ja uhkailimme ja kiroilimme (lempeästi) voiton kotiin. Kävi ilmi, että yhden rastin pisteet oli jäänyt saamatta. Anyway! Voittoa sille, jolle se kuuluu!!! Eli TSAEC:lle prkl!!! Ens vuonna uusiks...????

+ maskottien mietteet:

Jo pitkään jatkuneen perinteen (toista vuotta ainaki) ovat blankolaiset loistaneet fuksisuunnistuksen kirkkaimmassa kärjessä, vaikkakin jonkun laitokseltamainitsemattomien biologien (laitos muutettu) takia palkintojen saaminen on ollut aika heikoilla molempina vuosina. Ensin törkeän palkinnonkaappauksen, tänä vuonna kirjutustaidon kummallisen katoamisen vuoksi.

Molempina vuosina on tietenkin ollut mukana kulkemassa maskotti, joka vanhan viisaan tieteenharjoittajan syvällä tietämyksellä on ohjannut nuoria kokemattomia fukseja oikeaan suuntaan... kädestä pitäen. (ei muuten ollu homoläppä!) Herramme vuonna 2005 voittajajoukkueen O.D.E maskottina oli iloinen mies Magez (ks. Blankkinumero n-1:n pro-esittely). Tänä vuonna TSAECin maskottina taas toimi Piudi (wannabe-fuksi)... Magezin edelleen roikkuessa mukana (mitä se kuvittelee saavuttavansa?). Maskotin tärkeimpiin tehtäviin kuuluvat mm. viinon juominen, toisten viinon juominen ja muiden viinon juominen. Hyvä joukkue voi keksiä maskotille myös koulutusta vastaavia tehtäviä kuten kantojuhta, syntipukki, muutenvaanpukki, ohjekirja, lyhtypylväs, jukeboksi, kamera ja nauhuri. On myös kuultu tapauksista, joissa maskotista olisi ollut jopa oikeaa hyötyä, näistä ei kuitenkaan ole minkäänlaisia todisteita o.O

Tämän suunnistuksen aikana kuitenkin hoitelimme lähinnä anniskeluasioita, sillä poikkeuksella, että anniskelu tapahtui ainoastaan oman suun ja rastivahtien suuntaan. Myös muutamia vihjeitä tuli annettua tiukassa taistelun tiimellyksessä, ehkä vähän useampiakin, onneksi osaa ei edes noudatettu, onneksi osaa noudatettiin. Kameraakin saatettiin käyttää illan aikana, mutta kuvat ovat allekirjoittaneen koneella kryptattuina ja sormenjälkitunnistuksen takana, eikä näitä jokaisen silmille ole tarkoitettukaan :D

Kutsumme ensi vuodeksi kaikki vanhat iloiset tieteenharjoittajat fuksien vartijoiksi ja heidän ohjaajikseen, vaikka näppituntumalta jos ei muuten onnistu ohjaus. Todennäköisesti tämä metodi voi olla kaikkien vanhojenkin mieliin enemmän kuin verbaaliohjaus, blankolaisethan ovat tunnetusti tekojen miehiä. Vanhatkin mukaan ja saadaan olla sitten fukseista ylpeitä! Tänä vuonna ainakin ollaan.

Voiton avaimet (tiivistelmä laiskoille)

Nimi kuntoon (yksinkertainen monimutkaisen nerokkaalla tavalla)

Uniformu (joukko näyttää yhteenkuuluvalla)

Lahjukset (Virosta viime syksynä tuotu lähdevesipullo on hyvä alku mutta muutakin tarvitaan)

Voitontahto (ei tänne oikeasti tultu kavereita tekemään!?)

Ulkoasu (ääntä ja yleistä päräyttelyä paljon niin tulee tekemisen meininki)

Metodit (kuin muilla joukkueilla mutta paremmin, nopeammin, rokimmin ja vähemmässä vaatteissa)

Pikkukiva (yleinen pelimiesliikkeitä rasteilla kuten hieronta ja karismaattinen käytös)

Suhteellisuudentaju (ei pidä joutua veden varaan)

Etujärjestö (mukana roikkuva sinihaalarinen porukka, joka varmistaa oikeudenmukaisen kohtelun (tätä edustavat allekirjoittaneet))

t. Suunnistavien ja hukassa olevien fuksien hilpeä etujärjestö Piudi&Magez

TOL TUTUKSI

8

Viime vuonna alkoi Blankissa erinomainen juttusarja, jonka yksinkertaisena tavoitteena on tehdä jokaiselle riviopiskelijalle tutuksi laitoksella työskenteleviä henkilöitä. Idea on kaikessa kirkkaudessaan seuraavanlainen: jokainen haastateltava saa vastattavakseen sarja kiperiä kysymyksiä ja vastaukset annettuaan heittää viestikapulan jollekin työvereistaan oman käytävänsä varrelta. Tällä kertaa – osittain toimittajan saamattomuuden ja osittain haastateltavien mystisen maan alle katoamisen takia – on esittelyjä vain kaksi. Älkäämme antako sen masentaa!

Ensimmäisenä tällä kertaa on nakki napsahtanut lehtori **Ari Vesaselle**. Siirtykäämme sen pidemmittä puheitta suoraan vastausten pariin:

1. Kuka olet?

Olen Ari Vesanen, pikkukaupungin poika ja koulutukseltani matemaatikko. Nykyisin olen kempeleläinen ja TOLin lehtori.

2. Mistä tulet?

Ouluun tulin matematiikkaa opiskelemaan Pietarsaaresta ja Oulun seudulla olenkin pysytellyt siitä saakka.

3. Mikä sinut toi TOL:lle?

Tämän vuosituhannen alussa olin Sähkö- ja tietotekniikan osaston informaatiotutkimuksen laboratoriossa tutkijana, josta olin lähdössä takaisin ohjelmointitöihin CCC:lle. Tällöin kuulin ystävältäni ja entiseltä matemaattikkokollegaltani Juha Kortelaiselta hänen vaihtaneen matematiikalta TOLille ja että siellä saattaisi olla töitä minullekin. Niin sitten päädyin tänne vuoden 2000 syksyllä.

4. Mitä teet nyt?

Minulla on muutamia kursseja vastuullani (Ohjelmointikielten periaatteet, Windows-ohjelmointi, Langattoman tietoliikenteen tietoturva ja Rinnakkainen ohjelmointi) joita luennoin kun tarvitaan. Lisäksi vedän noiden kurssien ja joidenkin ohjelmointikurssien harjoituksia sekä vastaan C++-kurssista.

5. Mitä aiot tehdä isona?

Kun on jo alkanut vapaaehtoiseksi eläke-säästäjäksi, ei kysymys ole kovin relevantti. Mutta eläkkeellä voisi sitten yrittää elvyttää sellaisia harrastuksia, jotka ovat jääneet. Esimerkiksi shakkia ja tehtäväshakkia, joihin vielä silloinkin kyennee ainakin ruumiillisesti.

6. Millainen TOL olisi 20 vuoden päästä, jos Sinä saisit päättää?

Tämä on akateeminen kysymys jos mikä ... Toivoisin kuitenkin asioiden kehittyvän yliopistomaailmassa nin, että voitaisiin sekä opetuksessa että tutkimuksessa keskittyä asioihin joilla on kestävää merkitystä.

7. Mitä harrastat; mikä on tärkeää elämässäsi?

Harrastan kirjallisuutta ja musiikkia sekä omakotitaloasumista ynnä erilaista asioiden pohdiskelua vaihtelevalla menestyksellä. Ja mikä onkaan tärkeää ... ideologia ja työ!

8. Kenet haastat seuraavaksi esittäytymään käytävällesi?

Haastetaanpa vaikka assistentti Nestori Simola käytävän toisesta päästä.

Toinen tavoittamamme uhri on professori *Juhani "Kun jengi duunaa softaa niin pisnes pelittää" Warsta*. Hänen elämästään saamme kuulla seuraavanlaista:

1. Kuka olet?

Juhani Warsta. Minusta olisi lailla kiellettävä tällaisten - Kuka olet - kysymysten esittäminen. Moni joka on alkanut toden-teolla pohtia asiaa, on joutunut piirille. Tämä on samanlainen kysymys kuin englantilaisen (tai irlantilaisen - Seamus!) esittä-mä tervehdys 'How are you?'. Tällainen tavallinen tahvo alkaa heti pohtia, ovatko kaikki paikat kunnossa ja/tai mistä kroppaa krempkaa. Sitten tulee vielä tuo ajallinen dimensio, kuinka pit-källe taaksepäin pitää ao. kysyjän kanssa setviä omaa tilaa. Joten ei pitäisi huolimattomasti heittää yksinkertaista kysymystä, joi-hin ei ole yksinkertaista vastausta.

2. Mistä tulet?

Kotoa, tosin tämänkin paikka on vuosien varrella vaihdellut. Liikkeellelähtö on tapahtunut Kokkolasta, aikoinaan hienosta suomenruotsalaisesta rannikkokaupungista, jolla oli aikoinaan hallussaan Suomen suurin kauppalaivasto. Tästä periytyy myös ihmetykseni vaatimuksiin poistaa pakollinen ruotsinkielen opetus kouluista - maailman helpoin kieli, jonka jopa ruotsa-laisetkin oppivat. Matka jatkui sitten Rovaniemen, Helsingin ja Kuopion kautta Ouluun Karjasillalle. Joka näillä näkymin lienee se vihoviimeinen etappi ennen lopullista päätepidettä, jonka paikka ja muoto on tosin vielä määrittelemättä.

3. Miksi olet TOL:lla/mikä Sinut toi TOL:lle?

Samuli nappasi pois yliopiston käytävällä kuljeksimasta ja eh-dotti, että voisi sitä aikuisella miehellä olla parempaakin teke-mistä. Näillä perustein sitä täällä ollaan. Ehkä oikea työhaas-tattelu olisi säästännyt laitosta. Tähän on vielä lisättävä se, että Samuli esitti kysymyksen sopivana ajankohtana, jolloin oli taas ns. vanha suola alkanut janottaa, eli back to basics - tietojen-käsittelyn pariin. Tosin en ollut mikään BASIC -koodari, vaan kuten eräs ystäväni totesi, että Jussi se vain koodaa Kopolia.

4. Mitä teet nyt?

Vertaa kysymystä ja vastausta kohdassa Kuka olet. Pohdin täs-sä aluksi josko kirjoittaisin tämän jutun asiallisesti vai asiatto-masti ja päätin, että asiallista juttua kukaan ei viitsi lukea ja taas asiatonta kenenkään ei kannata lukea. Joten lopputulos on sama, nolla lukijaa.

5. Mitä olet ajatellut tehdä isona?

On vielä pohdinnassa, aina kun asia tulee mieleen, niin loppu-tulemana on puuseppä, koska puuseppä aina tarvitaan...

6. Millainen olisi TOL 20 vuoden päästä jos Sinä saisit päättää?

Ainakin minua köyhempi, hmm... tai rikkaampi. UPJ:tön. Lai-tokseltamme opin saaneita ja menestyneitä oululaisia (miksei myös lähikunnistakin) softapisnesmiehiä ja naisia, jotka olisi-ivat lahjoittaneet TOL:lle resursseja tutkimus ja opetustyöhön. Ottaen esimerkiksi vaikka herroista Gates ja Allen, jotka lah-joittivat Harvardille oman pikku pytingin - Gates and Allen Building'in. Jään odottamaan ja ellei tällaista ilmaannu elinai-kanani, olen epäonnistunut tehtävässäni.

7. Mitä harrastat; mikä on tärkeää elämässäsi?

Ihmettelyä. Tärkein ihmettelyn aihe on jo pidempään ollut miesten ja naisten tasa-arvo. Vieläkin vanha aina havahtuu, kun huomaa, että miehet ja naiset eivät ole tasa-arvoisia. Kannam-me mukaan monituhatuotista miehisen ylivallan perin-nettä, vaikka miehillä ei ole naisiin verrattuna muuta enemmän kuin fyysinen voima ja kaikkea muuta paljon vähemmän. Tä-mäkin kyseenalainen etu on mennyttä jo aikoja sitten, kun on kehitetty erilaisia voimansiirtomenetelmiä.

8. Kenet haastat seuraavaksi esittäytymään käytäväl-täsi?

Seppo Pahnilan, ollaan saman koulun miehiä - Oulun käsi- ja taideteollisuusoppilaitoksesta Pikisaaresta. Tosin eri puolelta kateedera, kuten nytkin eri puolella käytävää. Opiskellessani 90-luvulla OKTO:ssa puuseppäksi Sep-po opetti matematiikkaa ja tietojenkä-sittelyä ja minä puolestani opettelini kä-dentaitoja, niin hyvin että kaikki sormet ovat vielä tallella.

Aiemmissa numeroissa ovat esittäytyneet Päivi Saarenpää, Jonne Miettunen, Timo Jokela, Peter Antoniac, Kaisu Juntunen, Eeva Leinonen, Markku Oivo, Ilkka Tervonen, Pasi Karppinen, Samuli Saukkonen, Henrik Hed-berg, Jari Karvonen, Heli Alatalo, Kari Kuutti, Ilkka Räsänen, Päivi Mäntyniemi, Juha Iisakka, Ari Vaulo, Pasi Kuvaja, Anja Haa-raniemi, Harri Hämeenkorpi ja Martti Luodonpää sekä tietenkin erinäiset tarvehyödykkeet.

Linnamaan kampusalueella on monipuoliset mahdollisuudet liikunnan harjoittamiseen. Lähitöllä on hyvät lenkkeilyreitit ja sisäliikuntaankin on kohtuulliset mahdollisuudet. Alla olevat ovat esimerkkejä mahdollisuuksista ja sisältävät omia mielipiteitäni paikoista. (Disclaimer: alla olevat ovat omia muistikuviani paikoista ja tiedot voivat olla vanhentuneita).

YLEISTÄ

Yliopiston liikuntamahdollisuuksien käyttäminen vaatii usein sporttikortin, jonka voi lunastaa opiskelijapalveluista. Sporttikortin hinta on 23 euroa lukuvuodelta ja noin 15 euroa lukukaudelta. Lista sporttikortin vaativista lajeista ja paikoista löytyy yliopiston verkkosivuilta, samasta paikasta löytyy myös ne joihin sporttikorttia ei vaadita sekä ne lajit joissa on erillinen maksu. Paljon muuta tietoa löytyy Oulun kaupungin verkkosivujen liikunta-osiosta.

Yliopistolla on oma liikuntasuunnittelija nimeltään Markku Saarela (puh. 553 4029, markku.saarela@oulu.fi), jolta voi tiedustella liikuntaan liittyviä asioita. Saarelan toimisto on opiskelijapalveluiden vieressä ja toimiston ulkopuolelta löytyy ilmoitustaulu jolla on paljon ilmoituksia liittyen liikuntaan.

Blanko tiedottaa urheilutoiminnastaan sähköpostilistalla, jolle voi liittyä osoitteessa <<http://lists.oulu.fi/mailman/listinfo/blanko.urheilu>> .

ULKOLIIKUNTA

Normaalikoulun eli Norssin vierestä lähtee kestopäällystetty pyörätie, jonka löydät kulkemalla Yliopistokadun (YO-katu) päähän (tiedät olevasi oikeassa paikassa kun näet punaisia kouluja) ja kääntymällä oikealle. Pyörätie lähtee vasemmalle metsään. Kestopäällystettyä on vähän yli kilometrin verran, jonka jälkeen tulee puinen silta ja varsinainen kuntorata kääntyy oikealle sillan jälkeen. Kuntoradalle pääset myös kulkemalla Teknologiakylän läpi, jolloin kuntorata tulee vastaan hieman ennen mootortitietä.

Tällä kuntoradalla on kesäisin hyvä juosta ja pyöräillä sekä talvisin hiihtää (hiekaosuudelle tehdään latu talveksi). Radan pituus on pisimmän haaran osalta yli 30 kilometriä, jolloin päätyy Sankivaaraan toiselle puolelle kaupunkia. Muita kuntoratoja ja urheilukenttiä löytyy osoitteesta <<http://latu.ouka.fi/sport/>> (vaikka linkissä lukee latu, tiedot pätevät suurimmaksi osaksi myös kesän osalle).

Jalkapallon, pesäpallon ja muiden vastaavien pelaamiseen löytyy vapaita kenttiä mm. Norssilta ja Oulun yliopistollisen sairaalan (OYS) lähellä olevilta nurmikoilta. Itse en ole käynyt OYS:n takana, mutta siellä pitäisi olla jonkinlaisia jalkapallokenttiä joihin voi kaveriporukalla mennä pelaamaan.

Koripalloa ja tennistä voi pelata YO-kadun varrella olevilla kentillä. Myös rantalentiskenttä löytyy YO-kadun varrelta, mutta parempia löytyy mm. Nallikarista ja Tuirasta, nämä kentät ovat tosin usein varattuja. Tennistä varten löytyy myös useampia maksullisia kenttiä, joilla hinnat vaihtelevat 6 - 13 euroa per tunti (6 euroa Pikisaaressa ulkona, 13 euroa Nallisportissa sisällä).

Järjestettyjä ulkoliikuntatapahtumia Oulussa ovat ainakin Terwamaraton, Tervahiihto ja Oulurastit. Terwamaraton järjestetään toukokuussa ja laji on maratonjuoksu, tosin lyhyempiäkin reittejä on. Tervahiihto on puolestaan maaliskuussa, lajina luonnollisestikin hiihto ja matkoina 70, 40 ja 15 kilometriä sekä perinteisellä että vapaalla. Oulurastit pidetään kesäisin kaksi kertaa viikossa, tiistaisin ja torstaisin Oulussa ja lähialueen kunnissa.

SISÄLIIKUNTA

Linnanmaan liikuntahallissa on mahdollista päivisin pelata sulkapalloa ja käydä kuntosalilla. Tarkemmat ajat milloin liikuntahallille pääsee löytyvät yliopiston urheilutiedotteesta. Sulkapallo on ainejärjestöjen vuoroilla ilmaista, mutta muulloin vaatii sporttikortin. Salille sporttikortti vaaditaan aina. Liikuntallille mentäessä pitää nimi laittaa yliopiston kansioon, joka oli viimeksi sisäänkäynnin oikealla puolella. Useimmiten sulkapallokentille on pääsyt jonottamatta. Kuntosalin puoli on välineiltään riittävä, mutta usein aika täynnä. Kuitenkin yleensä omat harjoituksensa on mahtunut tekemään hyvin. Linnanmaan liikuntahallilla järjestetään myös erilaisia jumppia ja aerobic-tunteja, mutta näistä ei itselläni ole kokemusta.

Ouluhallissa on oma kuntosali ja juoksuradat sekä erilaisia kenttiä (ainakin sulkapallo, jalkapallo ja pesäpallo). Ouluhallin käyttäminen maksaa muistaakseni joitakin euroja per kerta (saattoi olla ilmaistaakin), ei kuitenkaan mitään hirveitä, joten tässä on hyvä vaihtoehto keskustassa asuville. Kuntosalin puoli on tilava, tosin täällä saattaa joutua jonkin joukkueen jyräämäksi.

Uimahalleja Oulussa on kaksi, toinen Raatissa (Tuiran siltojen välissä) ja toinen Raksilassa. Molempiin on opiskelija-alennus, lisäksi Raatissa on erillinen yliopiston vuoro jolloin uiminen on vieläkin halvempaa. Molemmissa uimahalleissa on lisäksi kuntosali, mutta ne ovat mielestäni enemminkin ikäihmisten kuntouttamiseen tarkoitettua (ei vapaita painoja, kyykkypaikkaa, käsipainoja etc).

JOUKKUELAJIT

Joukkuelajeissa yliopistolla on kahdenlaisia vuoroja, yleisiä ja ainejärjestöjen. Lisäksi on mahdollista saada kaveriporukalle oma vuoro ottamalla yhteyttä liikuntasuunnittelijaan.

Yleisillä vuoroilla kävin muutamia kertoja pelaamassa sählyä, mutta osallistujia oli niin paljon ettei peliaikaa oikein tullut. Muita yleisiä vuoroja on ainakin pesäpallossa, jalkapallossa ja jääkiekossa. Blankolla on ollut kerran viikossa sählyvuoro, jossa porukkaa ei ole ollut kovinkaan paljoa johtuen huonosta ajasta ja tilan pienuudesta.

Yliopistolla pyörii useita erilaisia sarjoja, joihin Blanko pyrkii saamaan joukkueen. Ota yhteyttä jos jokin laji kiinnostaa sinua niin ehkä pääset pelaamaan ei-niin-vakavassa sarjassa.

ERILAISET KURSSIT

Yliopisto järjestää yhteistyössä eri tahojen kanssa monenlaisia kursseja, alkaen itsepuolustuksesta päättyen tanssimiseen. Näistä ilmoitetaan usein liikuntasuunnittelijan ilmoitustaululla.

Jos jäi jotain kysyttävää niin lähetä postia joko minulle (jyrkiput@mail.student oulu.fi) tai Blankon urheiluvastaava Esa Juusolalle (urheiluvastaava@blanko.fi).

teksti: Jyrki Puttonen
kuvat: Juhani Lehtonen

LISÄTIETOA:

<<http://www.hallinto oulu.fi/optsto/liikunta/liikunta.htm>>
<<http://www oulu ouka.fi/liikunta/>>
<<http://www oulurastit.net/>>
<<http://www.osua.net/>>(Huippu-urheilun ja opiskelun yhdistäminen)
<<http://lists oulu.fi/mailman/listinfo/blanko.urheilu>>

KULISSITEN NIXA-NURKKA

10:53 <@Nixa> Vare, jep, aloitin TIETOTEKKARINA, koska minulla on SYNKKÄ menneisyys, olen kuitenkin ENSIMMÄINEN koskaan, joka on ERONNUT KIRJALLISESTI OTit ry:stä

Fuksisuunnistuksen jälkimaininkeja:

08:26 <@Nixa> Miql vissiin sai
08:26 <@alive> nonih!
08:26 <@alive> setaet täällä jo odottelee :)

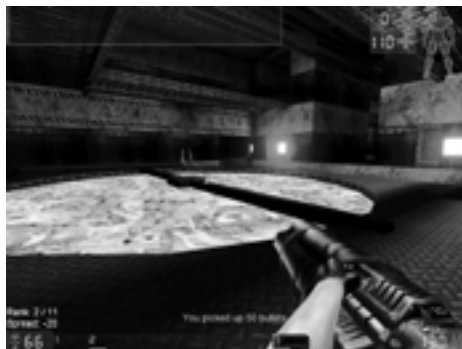
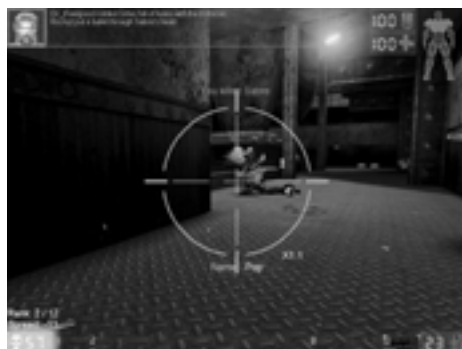
Irc-seminaari kuului olevan tänä vuonna jättimenestys:

11:17 <@Nixa> Mikuel, jos jaksat niin lisää OYY-kalenteriin IRC-semma
11:18 <@alive> tsaakeli, pitäis kyllä va-kotelollinen kamera saada
11:19 <@alive> olis Hossasta saanu hyvin kuvia isoista ahvenista, mateista, hauista yms
11:26 <@Yagua> Nixa, onko paljon ilmonneita?
11:31 <@Nixa> Yagua, yhteen saliin mahdutaan, 115
11:33 <@Yagua> :D
11:33 <@Yagua> kuulostipa vaatimattomalta :)
11:33 <@Jiwa> 115 ilmottautunu?
11:33 <@Nixa> jep
11:33 <@Jiwa> o_0
11:33 <@Mikuel> omg :0
11:34 <@Yagua> olo!
11:34 <@Nixa> no kolme riviä jää vielä käyttämättä L2:sta
11:34 <Piudi> w0000t
11:34 <@Jiwa> oikeesti
11:34 <@Nixa> ja yleensä on toinenkin sali
11:34 <@dorz> onko markku mukana? :P
11:34 <@Nixa> eli _aikasta_ vähän_
11:34 <@Jiwa> dorz, :D
11:34 <@Nixa> Markku mukana missä?
11:35 <@Jiwa> seminaarissa
11:35 <@Nixa> jahas, jos alkaisi gradua väentämään :o
11:35 <@Nixa> dorz, eipä ole vielä ainakana ilmoittautunut :)
11:35 <@alive> mitäVITTUA! 115 ilmoonu irc-seminaariin? :D :D
11:36 <@Yagua> :P
11:36 <@Nixa> LOL

Vastaus kysymykseen, miksi kannattaa alkaa Blanko-aktiiviksi:

20:36 <@Nixa> joo, tentinvalvojakaveri kysyi vieressä, että oikeasti, tunnetko kaikki täältä salista
20:36 <@Nixa> sanoin, että joo, on tullut vähän oltua sosiaalinen :)
20:36 <@Nixa> analysoi se sitä vielä vähän pidemmälle, että kaikki tytöt ainakin näytän tuntevan ;D

Oikaisu numeroon 3:2006
Nikon nimi on Hummastenniemi.
Kaksi ännnnää.

Juhani Lehtonen

Keinolähiverkkogeimit 13.9.2006

Heti Blankon sählyvuoron jälkeen aloitettiin ennalta sovitusti pienten ongelmien jälkeen Unreal Tournament -virtuaaliläntukset. Virtuaalilänti luotiin Hamachi-ohjelmalla, ja todettiin Unreal Tournamentin toimivan erittäin loistavasti tuon ohjelman kautta. Kommunikoinnin apuvälineenä käytettiin Ventriloa, jonka avulla sulosointuinen puhe kantautui yksittäiseltä pelaajalta kaikkien 12 pelaajan korviin. Ventrilo toimi kuitenkin lähinnä kuittausten ja avautumisten rajapintana.

Pelimuodoksi valittiin perinteisen Unreal Tournamentin deathmatch ilman mitään modeja. Hetki ennen pelin alkua ircissä tuumailtiin aimbotin ja wh:n käyttöä, jotta hiellä ja verellä kerätty rautainen maine ei horjuisi pelitulosten jälkeen. Ensimmäinen matsi pelattiin 100 fragin limitillä, ja mättöähän se toden totta oli. Pelin tiimellyksessä sovittiin useaan otteeseen, että fraglimitiä laskettaisiin 50 fragiin. Tämä sääliittävä huuto hautautui kuitenkin hyvin usein hektisten tapahtumien ja urheiden sotahuutojen tai itkunkatkerien whinetysten alle.

Viimeisen pelin aikana parin tyypin otteissa alkoi selkeästi näkyä lihasten tuomaa rentoutta. Ventrilosta kaikuikin lopuksi haasteellinen ehdotus, että olisihan ne euron illat tänään kaupungilla. Siinä havahtuessamme Oikeaan Elämään ja turtuneina kahden tunnin intensiivisestä välkkeestä päätimmekin lopettaa pelisessiot. Jälkipelit puitiin myöhemmin ircissä, muutamien pelaajien jatkaessa omia "ctf:iään" kaupungin kiihkeässä huumassa.

Kaiken kaikkiaan deathmatchäilyssä vierähti kaksi tuntia ja otteluitakin taisi kertyä useita. Pelaajista parhaiten mieleen jäi Pop- (nimi muutettu), joka strategisesti valitsi hahmokseen sotanorsua muistuttavan möhkäleen. Eihän siihen saanut headshottia ei niin millään. Taisipa joku avautuakin asiasta, vaan hyvässä sovussa ja letkeällä meiningillä peli soljui eteenpäin Popin viedessä pelejä kohtuullisen suvereenisti. Muutama meistä oikeasti hyvistä pelaajista joutui usein tyytymään siihen, että rahkeet eivät riittäneet TOP-5:een. Tämä kuitenkin kuitattiin nopeasti sensitivilyn, tuurin, lagin tai muun itsestään selvän ongelman syyksi. Huonohan se on tehdä tulosta, jos vehkeet ei toimi niinkö pitäisi ja kartat ovat kaikille aivan outoja ;).

Virtuaalilänti osoittautui niin mukavaksi hommaksi, että skabailut otetaan varmasti vielä joku syysilta uudestaan mahdollisesti eri pelien tiimoilta. Lisäksi toivomme, että vanhaa Unreal Tournamentia päästäisiin mättämään myös Blankon peli-illassa uudempien Unreal Tournamentien sijasta. Taisipa joku heittää jälkikäteen haasteen Yagualle, että instgib-matsit tullaan vieämään 100-0. Mo-mo-mo-monster kill!

Hamachi: <http://www.hamachi.cc/>

Ventrilo: <http://www.ventrilo.com/>

Unreal Tournament (bonuspacks & patch): <http://www.unrealtournament.com/utgoty/downloads.html#Addon>

FRETS ON FIRE

teksti ja kuva: Juhani Lehtonen logo: Unreal Voodoo

Kaikkihan lähti liikkeelle siitä, että kaveri kertoi suu leveässä hymyssä pelanneensa "jotain Frets on Firea" kaveriporukalla ennen baariin siirtymistä. Pelissä kuulemma soitellaan rokkibiisejä näppiksen toimisella kitarana. Heti ensimmäisenä mieleeni vilkahti kolmikirjaiminen lyhenne ja kysymysmerkki. Siitä toivottuani huomasin, että olin jo ladannut ja asentanut pelin koneelleni. Tämä pelin imutukseen käytetty reagoimisen nopeus oli luultavasti suoraan verrannollinen Guitar Heroon pleikkarilla kulutettuihin ihaniin tunteihin. Mielessäni pyöri vain, että äkkiä peli päälle!

Psädäm, pelin valikot nytkähtelivät kivasti ja taustalla rämiäsi letkeää rokkia. Isommita säädöittä päätin lähteä suoraan soitteluun ja kokeilemaan peliä käytännössä, hinkuhan oli valtaisa. Seuraavaksi oli valittava jokin pelin kolmesta biisistä, tässä kohtaa kävi ensimmäinen pettymyksen haiven sillä en löytänyt yhtään tuttua legendaarista rokkirämpytystä. No kahden sekunnin päästä selvisin tästä mieltä alentavasta tilanteesta ja valitsin miellyttävänkuuloisen biisin.

Oih, ensimmäisten rokahtavien rytmien jälkeen fiilis alkoi jo nousta kohti kattoa. Ei hitto tähän on niinku Guitar Hero, mutta näppiksellä! Nuotteja alkoi ropista näytön alareunaan ja taustamusiikki nytkytti rytmissä. Peliä pelataan seuraavalla tavalla: vasemmalla kädellä valitaan kitaran kieliä F1-F5 -näppäimillä ja oikealla kädellä soitetään valitut kielet Enter-näppäimellä. Näky on komea, kun pelaaja seisoo leveässä haara-asennossa näppiksen keikkuessa vinosti käsissä.

Ensimmäinen biisi meni kohtuu hyvin ensikertalaiseksi, sillä Guitar Heron tuoma jämäkkä rock-henkisyys ja solidi kokemus tuntuivat käsissä. Ja eikun uutta biisiä valitsemaan! Pelin kolmen alkuperäisen biisin kanssa vierähti nopeasti tunti, tämän jälkeen pää, kädet ja sisältä herätetty rockdemoni huusivat kaikki yhdessä-äänin: "Lisää biisejä saatava!". Hetken googletettuani löysin webbisivun, jossa oli saatavilla omatekoisia FoF-biisejä sekä muita räpellyksiä. Laajakaistan vikisi hetken bittien tulvasta, jonka jälkeen asentelin biisit pelivalmiuteen. Tämän jälkeen huomasin jo olevani pelissä biisejä valitsemassa. Soitanpas tuon, eikun tuon, eiku tuon! Biisivalinnan jälkeen olin taas valmiusasennossa näppis vinosti käsissä ja valmiina soitteluun soolot selkä kaarella. Mutta nyt meinasi kyynel vierähtää silmäkulmasta, nuo itse tehdyt nuotit ja imutetut biisit eivät olleet kovinkaan synkassa keskenään. Tämän vuoksi näitä biisejä oli hankala ja epämiellyttävä soittaa. Pelin alkuperäisissä biiseissä tällaisesta heikkoudesta ei ollut mitään havaintoa. Muutamat imutetut biisit kuitenkin yllättivät hienoudellaan ja niitä sekä alkupe- räisiä biisejä soittelin taas onnesta soikeana.

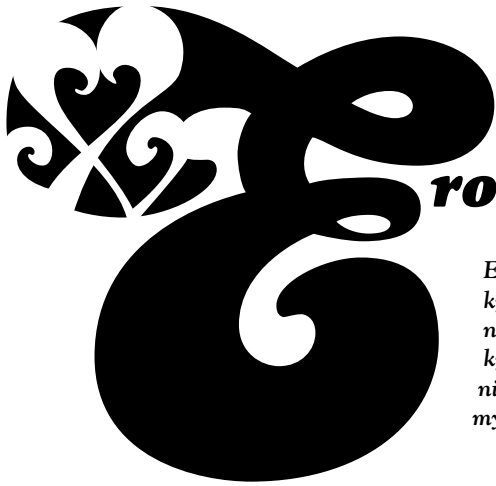
Tällä hetkellä peliin on saatavilla myös useita kymmeniä Guitar Heron biisejä, jotka ovat erittäin hyvin synkassa ja kaiken lisäksi kaikkien tuntemia legendaarisia rock-kappaleita. Niitä soitellessa on nyt vierähtänyt tunteja tuntien perään. FoF osoittautuu erinomaiseksi peliksi, jonka parissa saa helposti kulutettua niin yksin kuin kaveriporukalla tunnin toisensa perään. Kaveriporukalla toistuukin usein kaksi huutoa: "Nyt on minun vuoro!" tai "Odota meikä soittaa vielä yhen!". Peli on loistavaa ajanvietettä ja soveltuu näin ollen myös erinomaisesti porukan illanviettoon esimerkiksi ennen siirtymistä kaupungille.

Pelissä on myös heikkouksia: se vaatii aika reilusti konetehoa ja näppis on näppis vaikka siitä kuinka yrittäisi mielessään luoda kitaraa. Toisaalta rautaa koneeseen saa aina ja näppäimistön tuntuessa käsissä sylilliseltä koivuhalkoja, voi aina ostaa pleikkariin tehdyn alkuperäisen Guitar Hero -kitaraohjaimen. Sen voi liittää adapterin avulla PC:hen ja peli saa aivan uuden ulottuvuuden. Sitten ei muuta kuin smoke on the waterit soimaan ja fiilis on taattu. :)

Pelin kotisivu:
<http://louhi.kempele.fi/~skyostil/uv/fretsonfire/>

Biisejä peliin:
<http://frets.freenerd.org/?songs>

roksen lemmenvinkit

Eroksen lemmenvinkeistä hyvää päivää. Viime numerossa hehkutettu kysymystulva vaikuttaa olevan ehtymään päin. Tosin nyt pääsi käymään niinkin ikävästi, että menetimme käyttämämme sähköpostitilin, joten kysymyksiä on jokunen saattanut hävitäkin. Älkää siis enää lähettäkö niitä siihen osoitteeseen. Tällä kertaa vastataan aluksi esitettyyn kysymykseen "Miten ihmiset lisääntyvät keskenään?"

Lajimme lisääntyy niin sanotusti suvullisesti. Uusi yksilö on yhdistelmä kahden ihmisen geenejä, joiden sukusolut yhtyvät niin sanotulla siitoksella. Siitos tapahtuu parittelun yhteydessä. Tätä tapahtumaa kuvaamaan on ihmiskunta luonut huomattavan laajan valikoiman erityisiä opetusvideoita, jotka ovat tietävästi myös nörttien suosiossa. On toki ymmärrettävää, ettei keskiverto giiksi välttämättä yhdistä niissä esitettyä parittelua ihmisten lisääntymiseen.

Nörtit itse nimittäin ovat perin onnellinen poikkeus ihmisten joukossa, sillä he tietävästi erittäin harvoin lisääntyvät suvullisesti. Sitä, mistä nörttejä sitten oikeastaan tulee, ei Eroksaan tiedä. Vahva epäily tosin on jonkinlaisesta partenogeneettisestä menetelmästä.

Toinen kysymys onkin tällä kertaa hie-
man pidempi: "Avovaimoni kyllästyi alituisen raidaamiseen ja otti hatkat. Ei kuulemma kiinnostanut enää kantaa ruokaa tuoliinsa juurtuneelle WOWi-riippuvaiselle. Miten saisin mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti iskettyä itselleni uuden naisen, kun harmittaa että pitää keskeyttää grindaaminen pitsan tilaamisen ajaksi?"

Karu totuus on, että et valitettavasti ehkä mitenkään. Pitkään kysymykseen on tällä kertaa lyhyt vastaus.

Tässä oli palstan tämänkertainen anti. Kysymysten lähettämisen kynnyksestä on päätetty nyt alentaa. Enää niitä ei tarvitse vaivautua lähettämään sähköpostilla, vaan kysyä voi privaattisti irkissä nikiltä Electric_Eros. Mikäli tämä ei syystä tai toisesta sovi, voi käyttää perinteistä kynää ja paperiakin. Kysymykset voi palauttaa Blankin postilokeroon kiltahuoneelle. Eros toivottaa lempeä viileään syksyyn ja palaa lemmenvink(k)eineen asiaan jälleen tuonnempänä.

B_KELA

Rymdinvasion i Lappland (1959)

Meteori iskeytyy Ruotsin Lappiin ja pian alkaa lähiseuduilla tapahtua kummia. Meteorin lähtee tutkimaan amerikkalainen tiedemies Wilson, jonka matkaan lyöttäytyy pakollinen komistus Erik. Paikan päältä hiihtokeskuksesta mukaan tarttuu vielä Wilsonin sukulaistyttö Diane, joka Erikin kanssa muodostaa elokuvien ikiaikaisen kliseepariskunnan.

Kunhan Ruotsin maisemia on mainostettu tarpeeksi ja saamelaisia ihmetelty, lähtee retkikunta sotilaiden (aka mörönsyötit) kanssa tutkimaan meteorin laskeutumispaikkaa. Pian selviää että kyseessä onkin vihamielisten vierailijoiden avaruusalus. Ufojen maailmanvalloitusarmeija muodostuu yhdestä lumimiehestä, jota voisi lähinnä kuvaila ilmaisulla ”söpö karvamössykkä”. Mörönsyöttien täytettyä tehtävänsä joutuvat Erik ja Diane pakenemaan suksilla lumimiestä, joka hirviöelokuvien sääntöjen mukaisesti ihastuu jälkimmäiseen ja kaappaa tämän.

Sitten juostaankin ympäri tuntureita ohjaajan yrittäessä keksiä keinoa viedä elokuva päätökseensä. Lopulta hirviö erehtyy tuhomaan saamelaiskylän, vihaiset alkupe räisasukkaat lähtevät neljän tuulen hatut heiluen takaa-ajoon ja lumimiehemme kohtaa nolon lopun saamelaisten tuikkiessa sitä soihduilla. Lemmikkinsä kohtaloa seuranneet ufomiehet lähtevät saman tien karkuun ja elokuvahistorian säälistävin maailmanvalloitusyritys saa onnellisen lopun.

Gröna Gubbar Från Y.R. (1986)

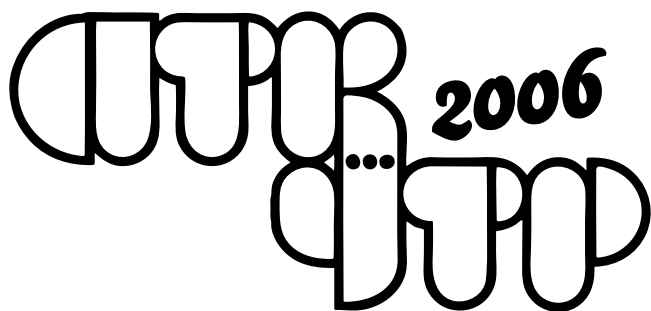
Kolme vihreää miestä planeetta YR:iltä saapuvat maahan vierailemaan taikuriystävänä luona, eivätkä he saa syödä muuta kuin vihreitä ruokia. Mitään muuta en elokuvan juonesta ruosteisella ruotsillani ymmärtänyt ja taustatutkimuskin paljasti vain että sivuroolissa vilahtaa eräs monien Ruotsin euroviisuehdokkaiden takapiru.

Noin metrin mittaiset avaruusvieraat joutuvat pulaan kun päähenkilömme Micke, paikallisen huvipuiston nuori apumies, poikkeaa pelihalliin tuhmaamaan pari kolikko avaruusräiskintään. Ilmeisesti kyseinen pelikone on kytköksissä Ruotsin ilmatorjuntaan tai käsikirjoittaja irrallaan todellisuudesta, sillä ufo kärsii Micken pelaamisesta vaurioita ja tekee pakkolaskun. Aluksen on kuitenkin havainnut paikallinen, haamu-jengimäisellä farmarilla ajoleva armeijan ufotorjuntayksikkö.

Sotilaat muodostavat elokuvan toisen sietämättömän koomisen sidekick-parin. Se toinen sisältää kaksi aluksestaan tippuneita osia metsästävää Yrriläistä. Kolmas vihreä mies, nimeltään Yr-ving, asettuu asumaan Micken asuntovaunuun ja tutustuu maalaisten elämään hänen seurassaan - sietämättömänä koomisena sidekickinä. Yr-ving muun muassa breikkaa kadulla ja tunkee rokkaamaan hattaratukkaisten poikabändin kanssa. Myötähapeäntäytteiset kohtaukset saavat raavaan ”evil dead mutant zombies from hell eat everybody” -veteraaninkin peittämään uikuttaen silmänsä.

Vaikka elokuvaa mainostetaan koko perheen komediana, minä en näyttäisi sitä kenellekään enkä taatusti nauranut kertaakaan.

Suomi tulee – tule sinäkin!

2.-3.11.2006 Tietotalo kakkosen käytävillä kuhisee. Enemmän tai vähemmän nörtit henkilöpersoonat joka puolelta Suomea kertyvät yhteen kuka minkäkin värisissä haalareissa nauttimaan harvinaislaatuista mielenkiintoisesta seminaariohjelmasta. ATK-yhteistoimintapäivät vetää hämyisestä nurkastaan esiin niin turkulaisen teekkarin kuin kuopiolaisen petojenkäpistelijänkin. Vuosikymmenten mittaiset perinteet ovat tuoneet tapahtuman tänä vuonna Ouluun ja koko Suomi on täpinöissään. Miksi siis juuri Sinä jättäisit vuoden mahtavimman tapahtuman väliin?

ATK-YTP:n luento-ohjelma pyörii tänä vuonna pelien ja yrittämisen ihmeellisen maailman ympärillä. Lyhyet ja tiiviit asiapaketit käyvät esittämässä erinäiset henkilöt mm. Pelitutkimusyksiköstä, ELV:stä sekä tietenkin blankolaisten omasta suosikkipelifirmasta, Farmind Oy:stä! Luentojen jälkeen luvassa on voimien mittelyä erilaisissa tuleville IT-alan ammattilaisille soveltuvissa "urheilulajeissa". Illat kuluvat rattoisasti kosteissa merkeissä. Torstai-ilta pyhitetään Onnelassa juhlimiselle. Perjantaina taas luvassa on hillitöntä remua Teekkaritalolla.

Tapahtuman iloista pääset nauttimaan lähes mitättömällä 10 euron pääsymaksulla. Edellämäinostetun ohjelman (luennot, Onnela, Teekkaritalo yms.) lisäksi summa sisältää mm. haalari-merkin ja kaikenlaista kivaa yllätysohjelmaa. Ilmoittautumisia otetaan vastaan osoitteessa rahastonhoitaja@blanko.fi sekä Vihreillä naulakoilla 25.10. ja 1.11.

Onnelan bileisiin 2.11. ovat tervetulleita myös ne, jotka eivät syystä tai toisesta pääse muusta ohjelmasta nauttimaan. Lippuja myydään ennakkoon edellämäinittuina päivinä 2 euron hintaan ja viime tipassakin voi ovelta päästä 3 eurolla sisään.

Kysymyksiä tapahtumasta voi lähettää osoitteeseen atk-ytp@blanko.fi. Vastauksen voi saada myös käymällä nykimässä hihasta jotakuta YTP-tiimiläisistä. Netistä löydät myös sivumme osoitteesta www.atk-ytp.org!

ATK-YTP-tiimin puolesta teidät kaikki lämpimästi tervetulleiksi toivottaa

Heli Kuosmanen, projektipäällikkö

P.S. Jos tunnet, etteivät rahavarantosi anna myöten tapahtuman lähestyessä, voit tiedustella voisitko tehdä hyväksemme jotain pentä mistä voisimme sinut palkita ilmaisella osallistumisella.) Nakit eivät meiltä lopu.

LUOVUTA VERTA

- pieni vaiva, iso apu

Blanko järjestää Verenluovutus -tempauksen marras-joulukuun vaihteeseen. Tarjolla on sosiaalinen, rento tapahtuma, autetaan yhdessä. Mukana siis hyvää mieltä ja ryhmätukea: Parannetaan porukalla maailmaa!

Verenluovutuksen jälkeen huolehditaan kehon neste- ja ravintovarastojen täydentämisestä ja nautitaan hyvästä seurasta.

Miksi luovuttaa verta?

Veren luovuttaminen on helppo tapa auttaa kanssaihmiä, luovutus on aika nopeasti ohi ja harvoin aiheuttaa tuntuva haittaa. Verta tarvitsevat leikkauspotilaat, keskukset, synnyttäneet äidit ja onnettomuuden uhrin. Veri menee siis varmasti tarpeeseen ja sen avulla pelastetaan ihmishenkiä, päivittäin. Pieni vaiva, suuri vaikutus: Verenluovuttaja voi pitää itseään hengenpelastajana O:)

Kuka voi luovuttaa verta?

Verenluovuttajan tulee olla 18–65-vuotias. Veren hemoglobiini tulee olla miehillä 135–195 g/l ja naisilla 125–175 g/l. Verenluovuttajan tulee painaa vähintään 50 kg. Luovuttajan tulee olla asunut Pohjoismaissa viimeisen kuuden kuukauden ajan.

Tarkista luovutuskelppoisuutesi veripalvelun kotisivuilta: www.veripalvelu.fi/

Lisäinfo: www.blanko oulu.fi/toiminta/

Mobile Horror

Blanko goes kulttuuri!

Mobile Horror on nauruhermoja kutkuttava IT-komedia, joka työntää terävän piikkinsä modernin yritysmaailman todellisuuteen. Näytelmä on hykerryttävän hauska tarina vakavasta asiasta, ihmisen kamppailusta tulospainoiden ja kehittyvän teknologian pyörteissä.

Aika: Su 19.11.06, klo 14

Ilmoittautuminen ja lisäinfo:

Paikka: Oulun kaupunginteatteri

www.blanko.fi

Hinta: 3 euroa Blankon jäsenille

kulttuurivastaava@blanko.fi

Blanko ry.

Paikallisjäsenen liittymislomake

Lomake täytetään selvästi tekstaten

Sukunimi	Etunimet, puhuttelunimi alleviivataan
Lähiosoite	
Postinumero	Postitoimipaikka
Sähköposti	Vuosikurssi
Syntymäaika ____. ____ . 19 ____	Opiskelupaikkakunta ☐ Oulu ☐ Kajaani

Liittymispäivämäärä ____ . ____ . 20 ____

Edellä olevan vakuutan kunniani ja omatuntoni kautta

Paikka _____ Päiväys ____ . ____ . 20 ____

Allekirjoitus _____

Blanko ry.:n paikallisjäsenyys maksaa 8 euroa vuodessa. Maksu suoritetaan tilisiirrolla tilille Blanko ry. / 474430-220407. Käytä maksaessasi viitenumeroa 2626. Maksutapahtumasta ei tarvitse esittää kuittia. Toimita lomake täytettynä Blanko ry:n ilmoitustaulun luona olevaan lokeroon, Blanko ry:n hallituksen kokoukseen tai Blanko ry:n järjestämään tapahtumaan hallituksen jäsenelle tai toimihenkilölle. Fuksit voivat palauttaa lomakkeen pienryhmäohjaajalleen. Lomakkeen voi lähettää postitse alla olevaan osoitteeseen.

Tietoja kokousten ja tapahtumien ajankohdista: www.blanko.fi. Tiedustelut: jasenvastaava@blanko.fi.

Blanko ry., Tietojenkäsittelytieteiden laitos, 90014 Oulun yliopisto

T

I

B

L

E